

กิจกรรมฟื้นฟู
ครั้งที่ 7
ชุมชนคริสตชนย่อเยา
เป็นชุมชนแห่งการสรรเสริญพระเจ้า

เพลงเริ่ม
ภาวนาเปิด

บทนำ

เรามักจะจำกัดศักดิ์สงฆ์ไว้สำหรับบรรดาผู้ได้รับการอภิเษกเป็นสงฆ์
ศาสนบริกร อย่างไรก็ตาม เราต้องสำนึกว่าทุกคนที่รับศีลล้างบาป รวมทั้ง
ฆราวาส ล้วนมีส่วนในพันธกิจสงฆ์ของพระคริสตเจ้าและพระศาสนจักร
ซึ่งแสดงออกด้วยการร่วมเฉลิมฉลองพิธีกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งพิธีบูชา
ขอบพระคุณ

ค. **กฤษฎีกาของพระศาสนจักรคาทอลิกประเทศไทย**
ค.ศ. 2015 ข้อ 12.

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

- “ยังมีอะไรอีกบ้างที่เราจะทำได้เพื่อสานต่อพันธกิจสงฆ์ของพระเยซูเจ้าในชุมชนวัดของเรา?”

พระเยซูคริสตเจ้า องค์ความรักของพระเจ้าที่พระบิดาเจ้าโปรดประทานแก่มนุษยชาติพระองค์นี้ เราพบได้อย่างแท้จริงในการรับสภาพมนุษย์และพระธรรมล้ำลึกปัสกาแห่งการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนและการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์

พระศาสนจักรตอบสนองความรักของพระเจ้าด้วยการเจริญชีวิตในความรักและความสนิทสัมพันธ์ด้วยชีวิตจิตแห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (Spirituality of Communion) โดยมีพระเยซูคริสตเจ้าผู้กลับคืนพระชนมชีพประทับท่ามกลางและเป็นพลังยิ่งใหญ่ ก่อเกิดการรวมตัวกันเป็นชุมชนคริสตชน เป็นพระศาสนจักร (ekklesia) ที่มีชีวิตชีวา มีการร่วมชุมนุมพบปะกันอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอในรูปแบบชุมชนคริสตชนย่อยที่มีอารยธรรมแห่งความรักเป็นสายสัมพันธ์ (BEC) และมีการรวมตัวกันเป็นชุมชนความเชื่อ (Parish Church Community) ชุมชนวัดจึงเป็นชุมชนร่วมที่ประกอบด้วยชุมชนคริสตชนย่อยๆ (communion of communities) ของบ้านใกล้เรือนเคียงในละแวกเดียวกัน ได้รับการหล่อเลี้ยงให้เติบโตต่อเนื่องโดยการรับฟังพระวาจา ร่วมพิธีกรรม การรับศีลมหาสนิทและศีลศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ ร่วมชีวิตสนิทสัมพันธ์เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฉลองวันพระเจ้าอันเป็นบ่อเกิด (Source) และจุดสูงสุด (Summit) ของชีวิตคริสตชน ทั้งในมิติส่วนบุคคลและส่วนรวม รวมทั้งเป็นจุดเริ่มต้นพันธกิจการประกาศข่าวดีใหม่แก่ผู้คนทั่วไปในสังคมรอบข้าง (กฤษฎีกา ข้อ 12)

ข. **คำสอนของสภาสังคายนาวาติกันที่ 2 ว่าด้วยพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์**

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

- “ฉันเคยมีบทบาทหรือประสบการณ์อะไรบ้างเกี่ยวกับการนมัสการพระเจ้าในชุมชน?”

1) การร่วมพิธีกรรมของสัตบุรุษ

บูชามิสซา “เป็นจุดสูงสุดของกิจกรรมที่พระเจ้าทรงกระทำในพระคริสตเจ้า เพื่อทรงบันดาลความศักดิ์สิทธิ์แก่โลก และยังเป็นจุดสูงสุดของคารวกิจที่มนุษย์แสดงต่อพระบิดา เมื่อเขานมัสการพระองค์ผ่านทางพระคริสตเจ้า” (เทียบ SC 10) “เพื่อว่าพิธีกรรมจะได้บังเกิดผลอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย จำเป็นที่สัตบุรุษจะต้องมาร่วมพิธีกรรมด้วยสภาพจิตใจอันเหมาะสม จิตใจของเขาจะต้องประสานเข้ากับเสียงของเขา ... โดยรู้ตัวที่กำลังทำสิ่งใดคือกำลังร่วมจารีตด้วยกิจกรรมของตนเองจริงๆ และได้รับผลอย่างอุดมจากพิธีกรรมนั้น” (SC 11) “การจัดระเบียบพิธีโดยคำนึงถึงลักษณะของกลุ่มผู้ร่วมพิธีกรรมแต่ละกลุ่ม เพื่อให้สัตบุรุษมีส่วนร่วมด้วยความสำนึก มีบทบาทเต็มที่ทั้งร่างกายและจิตใจ มีความเชื่อ ความหวัง และความรักอย่างจริงจัง ... ประชากรคริสตชนมีสิทธิและหน้าที่จากศีลล้างบาปที่จะมีส่วนร่วมพิธีเช่นนั้นด้วย (กฎทั่วไปสำหรับมิสซาตามจารีตโรมัน ข้อ 18) “นักบุญเปาโลเคยเตือนคริสตชนของท่านที่มาร่วมกันและกำลังรอคอยการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ขับร้องเพลงสดุดี เพลงสรรเสริญ และบทเพลงศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ (เทียบ คส 3: 16) การขับร้องเป็นเครื่องหมาย

ก. ชุมชนคริสตชนเป็นชุมชนสงฆ์

อ่าน 1ปต 2: 1-10

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

- “บทบาทหน้าที่ของคริสตชนผู้ได้รับศีลล้างบาปแล้วเป็นอย่างไร?”

บทเสริม

พระศาสนจักร ชุมชนคริสตชนนั่นเองเป็นชุมชนสงฆ์ ดังที่จดหมายนักบุญเปโตร เน้นว่า “ท่านทั้งหลายเป็นชนชาติที่ทรงเลือกสรรไว้ เป็นสมณราชตระกูล เป็นชนชาติศักดิ์สิทธิ์” นี่เป็นที่มาของคำสอนสภาสังคายนาว่าติกันที่ 2 ที่ประกาศว่า พระศาสนจักรทั้งหมดเป็นประชากรสงฆ์ มีส่วนร่วมในศักดิ์สงฆ์ของพระคริสตเจ้า จดหมายถึงชาวฮีบรูย้ำว่า พระคริสตเจ้าทรงเป็นสงฆ์สูงสุด ศักดิ์สงฆ์นี้มีได้ถวายสัตวบูชา แต่ถวายพระกายและพระโลหิตเป็นบูชาบนกางเขน การถวายบังและเหล้าองุ่นในการเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้าย ที่พระเยซูเจ้าประกาศว่าเป็นกายและโลหิตของพระองค์นั้น อธิบายความหมายการถวายบูชาของพระองค์บนกางเขน ณ เนินกลโกธาศิษย์ของพระองค์ชุมนุมกันเฉลิมฉลองการถวายบูชาบนกางเขน ระลึกถึงพระองค์ผู้ทรงนำความรอดพ้นมาสู่โลก และสถาปนาพระอาณาจักรของพระเจ้า

บทเสริม

ดังนั้น วิธีชุมชนวัดโดยธรรมชาติแล้วก็เป็นชุมชนสงฆ์ ชุมชนซึ่งนมัสการพระเจ้า กิจศรัทธาและการภาวนาอื่นๆ สามารถทำได้ในชุมชน เช่น นพวารแม่พระ สวดสายประคำ การเดินมรรคาศักดิ์สิทธิ์ระหว่างมหาพรต การฉลองนักบุญองค์อุปการะของชุมชน การแสดงความยินดีกับผู้รับศีลศักดิ์สิทธิ์ การภาวนาอุทิศให้ผู้ตาย ชุมชนเกษตรยังสามารถเฉลิมฉลองการเริ่มเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยวในพื้นที่นั้นๆ อีกด้วย การภาวนาและพิธีกรรมจึงเป็นส่วนสำคัญของประเพณีในชุมชน

ภาวนาปิด นมัสการสรรเสริญพระเจ้าร่วมกัน

ของจิตใจที่ร่าเริงยินดี (เทียบ กจ 2: 46) นักบุญออกัสติน จึงกล่าวถูกต้องว่า “การขบร้องเป็นกิจการของผู้มีความรัก” (กฎทั่วไปสำหรับมิสซาตามจารีตโรมัน ข้อ 39)

2) หน้าที่ของประชากรของพระเจ้า

“ในการถวายบูชามิสซา บรรดาสัตบุรุษรวมกันเป็นประชากรศักดิ์สิทธิ์ เป็นประชากรที่พระเจ้าทรงได้มาเป็นกรรมสิทธิ์ เป็นสมณราชตระกูล เพื่อขอบพระคุณพระเจ้าและถวายบูชานิรมล มิใช่อาศัยมือของพระสงฆ์เท่านั้น แต่ยังต้องรู้จักถวายบูชาตนเองพร้อมกับพระสงฆ์ด้วย ทุกคนจึงต้องเอาใจใส่ที่จะแสดงความจริงประการนี้ โดยแสดงความศรัทธาอย่างลึกซึ้ง และแสดงความรักต่อพี่น้องที่ร่วมพิธีพร้อมกับตน

ดังนั้นจึงต้องหลีกเลี่ยงความแตกแยกและการแสดงชีวิตที่โดดเด่นทุกชนิด โดยระลึกอยู่เสมอว่าทุกคนมีพระบิดาเพียงพระองค์เดียวผู้สถิตในสวรรค์ เพราะฉะนั้นทุกคนจึงเป็นพี่น้องกัน” (กฎทั่วไปสำหรับมิสซาตามจารีตโรมัน ข้อ 95)

บทเสริม

พระศาสนจักรเน้นการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในพิธีกรรม นั่นก็คือสัตบุรุษต้องมีส่วนร่วม มิใช่เป็นการกระทำของพระสงฆ์ผู้ประกอบพิธีเท่านั้น ต้องเป็นการร่วมส่วนของชุมชนทั้งหมด ทั้งนี้ต้องเตรียมพิธีกรรมให้ดี รวมถึงการภาวนา การขบร้องตามขั้นตอนต่าง ๆ

การสรรเสริญพระเจ้ายังแสดงออกด้วยการภาวนาและกิจศรัทธาอื่น ๆ เช่นสวดสายประคำ ทำนพวาร การร่วมขบวนแห่ เฉลิมฉลองโอกาสต่าง ๆ ตลอดจนดำเนินชีวิตอย่างศักดิ์สิทธิ์ อุทิศตน สละเลือดเนื้อเพื่อผู้อื่น ถ้าจำเป็น การดำเนินชีวิตตามพันธกิจสงฆ์นี้มิใช่เป็นเรื่องส่วนตัว แต่เป็นชีวิตของชุมชนโดยทางวิถีชุมชนวัด